

Kun Dorottya
Vilma a varázslatos villamos - avagy véletlen találkozások
12-16 éveseknek és felnőtteknek

Egy szép nyári napon Vilma a varázslatos villamos vidáman döcögött a garázs felé. Jókedvű volt, mert csodás napja volt. Igyekezett, hogy minél előbb elmesélhesse barátainak Vikinek és Vilinek, hogy mi történt vele.

Amikor megérkezett, harsány jókedvvel üdvözölte a többieket, és már bele is kezdett történetébe.

Képzeljétek, ma egész nap jó kedvem volt. Ám, amikor a Blaha Lujza téri megállóba érkeztem, már messziről láttam egy síró kislányt az anyukájával. Az emberek furcsán reagáltak. Volt, aki elhúzta a száját, volt, aki fintorogva elfordult, volt, aki szánakozva a fejét csóválva nézte őket. Az anyuka egyre jobban zavarba jött. A kislány megérezte szerintem az anyukája feszültségét, és még hangosabban zokogott. Gondolkoztam, hogy mi tévő legyek, hogy derítsem jobb kedvre: fényjátékot vetítsek az ablakra, vagy mit csináljak? Hirtelen nem jutott semmi jobb az eszembe, de végül rákacsintottam. Ettől annyira meglepődött, hogy abbahagyta a sírást.

Egy vidám flamenco zenét kezdtem a hangszóróimból játszani, amikor felszálltak.

Egy idős hölgy mellé telepedtek, aki piros legyezőjével hűtötte magát. A kislánynak nagyon tetszett a legyező és a kis légáramlat, amit keltett. A hölgy lábai egyszer csak elkezdtek a flamenco ütemére mozogni. A kislány és az anyukája tátott szájjal nézte. A vidámság valahogy mindenkire átragadt. Juj, de jó érzés volt.

Egy fiatalember odalépett az idős hölgyhöz és felkérte táncolni. A hölgy nyolcvanéves korát meghazudtolva kecsesen ropta a flamencot. Újra fiatalnak és gyönyörűnek érezte magát. Az utasok tapsoltak és hangosan kacagtak.

Velem utazott egy idős úr az unokájával. Meresztgette a szemét, nem akarta elhinni, amit lát. Egyszer csak széles vigyorral az arcán felpattant és az unokáját magával rángatva a táncolókhöz sietett.

Amikor az idős hölgy meglátta, fülig pirult, mint egy tini lány és mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, odaperdült hozzá kacéran. Az idős úr sem volt rest. Miközben a döbbenettől szólni sem tudó unokáját a fiatalemberhez forgatta, azonnal flamencozni kezdett az idős hölgygel. Összeszokott mozdulatokkal egy csodás koreográfiát adtak elő.

Az utasok velem együtt tátott szájjal bámultak. A hangulat fergeteges volt. Mindenki a táncolókat nézte és tapsolt. A kislány szintén hangosan kacagott és tapsikolt.

Később kiderült, hogy az idős hölgy és az úr fiatal korában együtt verseny-táncolt. Néhány megállóval később együtt szálltak le vidáman beszélgetve.

Látjátok barátaim, így kell jó hangulatot csinálni! Így lehet a fásultan utazók arcára életteli piros mosolyt varázsolni.

Vili és Viki vidáman hallgatta meg a történetet és Vilmával együtt örültek. Arra gondoltak, hogy milyen szórakoztató villamos Vilma és ők is szeretnének olyan varázslatosak lenni, mint ő.